

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ของ

เทศบาลตำบลไม้พัฒนา

อำเภอวิเศษชัยชาญ

จังหวัดอ่างทอง

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๒
๓. ประชากร	๒
๔. สภาพทางสังคม	๓
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๓
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๔
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๕
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๕

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๖
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๕
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๑๙

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๒๔
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
-บัญชีสรุปโครงการพัฒนา แบบ ผ.๐๑	๒๕
-รายละเอียดโครงการพัฒนา แบบ ผ.๐๒	๒๘
-โครงการที่เกินศักยภาพขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แบบ ผ.๐๒/๑ ๘๔	
-บัญชีครุภัณฑ์ แบบ ผ.๐๓	๔๓

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๔๗
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๐๒
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๑๐๘
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๐๘

ส่วนที่ ๑

แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ของเทศบาลตำบลไผ่คำพัฒนา อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑.ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

เทศบาลตำบลไผ่คำพัฒนา ตำบลไผ่คำพัฒนา อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงของอำเภอวิเศษชัยชาญ และห่างจากอำเภอวิเศษชัยชาญ ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดประมาณ ๑๗ กิโลเมตร ใช้ระยะเวลาการเดินทางประมาณครึ่งชั่วโมง

อาณาเขต :

ทิศเหนือ จดตำบลหัวตะพาน อำเภอวิเศษชัยชาญ และตำบลมหาดไทย อำเภอเมือง
ทิศใต้ จดตำบลบ้านแค ตำบลโคกช้าง อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ทิศตะวันออก จดตำบลนรสิงห์ ตำบลเอกราช อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง
ทิศตะวันตก จดตำบลบางจัก ตำบลสีร้อย อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง

เนื้อที่

พื้นที่ประมาณ ๑๒.๐๖ ตารางกิโลเมตร หรือ ๕,๑๔๕ ไร่

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำ คลองธรรมชาติ คลองส่งน้ำชลประทาน

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศอยู่ในเขตโซนร้อน แบบฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดู โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดิน เป็นดินร่วนปนทรายเหมาะแก่การประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ลักษณะของแหล่งน้ำ เป็นแม่น้ำคลองธรรมชาติ คลองส่งน้ำชลประทานไหลผ่านหลายสาย

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ลักษณะของไม้และป่าไม้ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่นาทำเกษตรกรรมและปศุสัตว์

๒.ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

มีจำนวนหมู่บ้าน ๘ หมู่บ้าน

หมู่ที่ ๑	ชื่อบ้านลาดมะไฟ	ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายการุญ ธารีรักษ์
หมู่ที่ ๒	ชื่อบ้านลาดจินจาน	ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นางพัชราภรณ์ แซ่มซ้อย

หมู่ที่ ๓	ชื่อบ้านไผ่ดำ	ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายพรชัย ทัพไทย
หมู่ที่ ๔	ชื่อบ้านไผ่ดำ	ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายวันชัย สันทัด
หมู่ที่ ๕	ชื่อบ้านไผ่ดำ	ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายชูเกียรติ พวงลำเจียก
หมู่ที่ ๖	ชื่อบ้านคลองเจ้าเจ็ด	ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายวัชรินทร์ รุ่งแสง
หมู่ที่ ๗	ชื่อบ้านคลองแพ	ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายวิชาญ สุขเคหา
หมู่ที่ ๘	ชื่อบ้านคลองสุคนธ์	ผู้ใหญ่บ้านชื่อ นายพลพิพัฒน์ มากศรีกนกโชติ

๒.๒ การเลือกตั้ง

การแบ่งเขตเลือกตั้ง เป็น ๒ เขต

เขต ๑ ประกอบไปด้วย หมู่ที่ ๒, หมู่ที่ ๓, หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๕

เขต ๒ ประกอบไปด้วย หมู่ที่ ๑, หมู่ที่ ๖, หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘

๑. คณะผู้บริหารเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา ประกอบด้วย

- นายไพโรจน์ พวงศิริ นายกเทศมนตรีตำบลไผ่ดำพัฒนา
- นายวิรัตน์ เรียนลึก รองนายกเทศมนตรี คนที่ ๑
- นายมนัส บุญสม รองนายกเทศมนตรี คนที่ ๒
- นายทองขาว สนเทห์ เลขานุการนายกเทศมนตรี
- นายจรัญ สุขดี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี

๒. สมาชิกสภาเทศบาลตำบล แบ่งเขตเลือกตั้งเป็น ๒ เขต ประกอบด้วย

๑. นายวินัย แก้วประสิทธิ์ ประธานสภาเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา
๒. นายเกรียงไกร พันธุ์พะยอม รองประธานสภาเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา
๓. นางจำนงค์ พิงสมศักดิ์ เลขานุการสภาเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา
๔. นายอนันต์ เขียวสวาส สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๕. นายสมหวัง พุ่มวันดี สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๖. นายวิชาญ กมลฉ่ำ สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑
๗. นายประทีป ศรีวิเชียร สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๘. นายสมเจต มีจันทร์มาก สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๙. นายพวน อยู่อาจันต์ สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๑๐. นางจุฑามาศ สมสอน สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒
๑๑. นายสมศักดิ์ กรผลึก สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากรทั้งสิ้น	๓,๓๑๙	คน
แยกเป็นชาย	๑,๖๐๓	คน
แยกเป็นหญิง	๑,๗๑๖	คน

(ข้อมูล ณ กันยายน ๖๑)

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากรเยาวชนชนอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี	หญิง ๓๔๕ คน	ชาย ๓๖๒ คน
ประชากรอายุ ๑๘-๖๐ ปี	หญิง ๙๘๙ คน	ชาย ๙๗๓ คน
ประชากรผู้สูงอายุ อายุมากกว่า ๖๐ปี	หญิง ๓๙๒ คน	ชาย ๒๗๔ คน

๔.สภาพสังคม

๔.๑ การศึกษา

- โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ๑ แห่ง
 - ๑ โรงเรียนวัดวันอุทิศ (สิริกมลนั้ราชบูรพ์บำรุง)
 ผู้อำนวยการโรงเรียน ชื่อ นางสาวเรียง ยอดมิ่ง
เบอร์โทรศัพท์ ๐๓๕-๘๖๔๓๐๓
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ๘ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลไผ่ดำพัฒนา ๑ แห่ง
 - ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ชื่อ นางศุภราภรณ์ ผ่องพันธุ์งาม
 เบอร์โทรศัพท์ ๐๓๕-๘๖๔๒๖๔

๔.๓ อาชญากรรม

- ป้อมยามตำรวจ ๑ แห่ง

๔.๔ ยาเสพติด

- ไม่มี

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

- องค์กรสาธารณะประโยชน์ ๑ แห่ง
 - ๑. ชมรมผู้สูงอายุและกองทุนช่วยเหลือสวัสดิการสังคมตำบลไผ่ดำพัฒนา
 ประธานชมรมผู้สูงอายุฯ ชื่อ นายกิตติพงศ์ พวงศิริ
เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๑-๙๒๑-๗๑๙๙

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- ในปัจจุบันมี ๑ ทาง คือ ทางบก
 - โดยรถยนต์โดยสารประจำทาง ๒ เส้นทาง คือ
 - ๑.สายไผ่ดำฯ – จังหวัดอ่างทอง
 - ๒.สายไผ่ดำฯ – อำเภอวิเศษชัยชาญ
 - โดยรถยนต์ส่วนตัว/รถยนต์บรรทุก
 สามารถติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียงได้สะดวกมีถนนตัดผ่านทุกที่ สามารถเดินทางไปกลับได้ภายในวันเดียว

๕.๒ การไฟฟ้า

- จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ ๙๔๕ ครัวเรือน ทุกหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือนและมีไฟฟ้าสาธารณะที่เป็นจุดชุมชน จำนวน ๘ หมู่บ้าน

๕.๓ การประปา

- ใช้น้ำประปาบาดาลขนาดใหญ่ จำนวน ๗ แห่ง
- ใช้น้ำประปาบาดาลถังลูกบอล จำนวน ๔ แห่ง

๕.๔ โทรศัพท์

- ทุกครัวเรือนมีโทรศัพท์ที่ใช้ ส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- ไปรษณีย์เอกชนในเขตตำบล จำนวน ๑ แห่ง

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

- มีอาชีพทำนาเป็นส่วนมาก และทำสวน ปลูกพืชผักสวนครัว พืชล้มลุก

๖.๒ การประมง

- ไม่มี

๖.๓ การปศุสัตว์

- มีฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ๓ แห่ง
- ๑. บริษัท ไร่สิ่งทอง จำกัด มี ๒ แห่ง
- ๒. บริษัท เอกราชหมูทอง จำกัด

๖.๔ การบริการ

- ร้านค้าขายเครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ๓๒ ร้าน
- ร้านค้าอาหารและเครื่องดื่ม ๗ ร้าน
- ร้านขายปลีกน้ำมัน ๑๓ แห่ง
- ร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์ ๒ แห่ง
- ร้านตัดผม ๔ แห่ง
- คลินิก ๒ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

- เป็นหมู่บ้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและอนุรักษ์บ้านทรงไทยที่มากที่สุดในประเทศ จำนวน ๓๙๘ หลัง

๖.๖ อุตสาหกรรม

- โรงงานอุตสาหกรรม ๓ แห่ง (ธุรกิจบ่อทราย/โรงงานพลาสติก)
- ๑. บ่อทรายทรัพย์แปดแก้ว
- ๒. หจก. ทรัพย์ทวีพงศ์
- ๓. หจก. ไม้ดำพลาสติก

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- กลุ่มอาชีพทำขนมไทยตามเทศกาล จำนวน ๔ กลุ่ม

๖.๘ แรงงาน

- มีการจ้างงานทั้งคนไทยและคนงานต่างด้าว

๗.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- นับถือศาสนาพุทธ

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ไม่มี

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- ภาษาไทยภาคกลาง

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ขนมไทย เช่น ขนมกระยาสารท ขนมกาละแม ขนมทองหยอด ขนมเม็ดขนุน ขนมฝอยทอง เป็นต้น

๘.ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

- เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติและคลองชลประทานไหลผ่าน

๘.๒ ป่าไม้

- ไม่มี

๘.๓ ภูเขา

- ไม่มี

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

- เป็นพื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตรกรรม ปศุสัตว์ และเป็นแหล่งธุรกิจบ่อทราย

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตามการตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่าง ๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถภาพที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชาชนไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่า การเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกัน กั้นระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิด และอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่อาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนไทยที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกัน อย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่าง ๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรนเทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภครุ่นสูงวัยที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้นซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่าง ๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลงและมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก รวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎ ระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่น ๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศไทยมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานและองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่าง กันระหว่างกลุ่มประชากรต่าง ๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนแปลงไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และ

ทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านของการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่าง ๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนาที่มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้ อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในสวนของระบบการเรียนรู้การสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจและการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่ทับ ลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบก็ต้องมีกลยุทธ์ การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จ่ายแข่งขันในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่าง ๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมในซิดีให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่าง ๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศและปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์

ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่าง ๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อ
การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อัน
ได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัย
คุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการ
มีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน
ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษา
ผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ
ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและ
ภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติ
ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มี
การปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้ม
แข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนมีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหาร
ประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาลสังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถนิกกำลังเพื่อ
พัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็งครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต และมีงานและรายได้ที่
มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและ
ปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้า
สู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการ
พัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การ
สหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องม
ีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก และตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้ง
จากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการ
พัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้า
อย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต
การค้า การลงทุนและการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้าง
การพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม
และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชน
ให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐาน
ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกิน
ความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ
สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดี
ขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่ง
ประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและ
ปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
 - ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
 - ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
 - ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
 - ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
 - ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ
๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาคุณภาพคนตลอดจนช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการ

ตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นอาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลา

ของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้นำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานาทางการพัฒนาประเทศ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้ อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals:SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนกประเด็นการปฏิรูปประเทศนอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกันยังได้กำหนดแนวคิดและกลไก

การขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจนเพื่อกำกับให้การพัฒนาไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑๓

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
 - ๑.๑ หลักการ
 - ๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒
 - ๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ
 - ๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก
 - ๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน
๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
 - ๓.๑ วัตถุประสงค์
 - ๓.๒ เป้าหมายรวม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ
ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน นี้

- ๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และ

ยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

- ๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์
- ๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม
- ๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

- ๕.๑ หลักการ
- ๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
- ๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง

(๑) พัฒนารฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาเสถียรภาพการพัฒนาอุตสาหกรรม เกษตร การบริการ การลงทุนให้มีความมั่นคงและเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เช่น ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พัฒนาการเกษตร พื้นฟูการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาประสิทธิภาพโลจิสติกส์

(๒) พัฒนาศักยภาพคน ครอบครัว ชุมชนและสังคมให้มีคุณภาพ มีธรรมาภิบาล เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจโลก ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น เช่น ส่งเสริมการเรียนการสอน นอกระบบ การอาชีวศึกษา ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งเสริมบทบาทของครอบครัว ชุมชน และภาคประชาสังคมในการสร้างวัฒนธรรมในการดูแลสุขภาพ

๑๔

(๓) อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศ โดยเร่งแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเล ป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม ฟื้นฟูคุณภาพน้ำแม่น้ำเจ้าพระยา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๔) เสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชายแดนตามแนวเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งแนวเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก เพื่อเป็นประตูการค้าเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ

(๕) บริหารจัดการพัฒนาพื้นที่เมืองและชนบทอย่างมีส่วนร่วมและเกื้อกูลกัน เพื่อให้มีการจัดระเบียบรูปแบบการพัฒนาเมืองและชุมชนได้สอดคล้องกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและความต้องการของชุมชน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ภาคกลางตอนบน ๒ (ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง)

วิสัยทัศน์ "ฐานการผลิตอาหารปลอดภัยท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ ทรัพยากรน้ำสมดุล และยั่งยืน"

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ยกระดับกระบวนการผลิต การตลาดและระบบ Logistics อาหารปลอดภัย
๒. สร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวจากฐานความรู้ทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ

แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง

วิสัยทัศน์ "อ่างทองเมืองน่าอยู่ แหล่งผลิตอาหารปลอดภัย"

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมเป็นสุข
๒. พัฒนาศักยภาพ การผลิต บริโภค และจำหน่ายอาหารปลอดภัย
๓. ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์สู่ตลาดโลก
๔. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ถิ่นวีรชนและเกษตร

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาผังเมือง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการที่ดี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาตามนโยบายรัฐบาลและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

๑.๕ ไทยแลนด์ ๔.๐ (THAILAND ๔.๐)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องมีความสัมพันธ์กับไทยแลนด์ ๔.๐ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการ

แพทย์ กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่าง ๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่ม อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง

๑๕

ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการพัฒนา เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engine of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็ม วิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความเชิง เปรียบเทียบเป็น ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมายประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีการแพทย์ (Medtech) สปา (Spa) เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่าง ๆ ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital IOT Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยี การเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยี การท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

๒. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา

๒.๑ วิสัยทัศน์

“น้ำไหล ไฟสว่าง ทางดี มีงานทำ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ข้างต้น เทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนาได้กำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็น ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการพัฒนาคนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการสาธารณสุขและอนามัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการบริหารและการจัดการ

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการพื้นฐาน

๒. จัดสรรทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้เพียงพอต่อการและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษ

๓. เพื่อส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกในการบำรุงรักษาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๔. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรอินทรีย์

๕. เพื่อดำเนินการให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

๖. เพื่อให้เกิดการบริหารการจัดการตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

๗. ประชาชนมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี

๑๖

๒.๔ ตัวชี้วัด

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	ตัวชี้วัด (KPIs)
๑.ระบบสาธารณสุขูปโภค สาธารณูปการ มีเพียงพอและทั่วถึง	๑.ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภค ๒.ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ ๓.ร้อยละของประชาชนที่มีโทรศัพท์สาธารณะใช้ในหมู่บ้าน
๒.ประชาชนมีเส้นทางในการคมนาคมขนส่งที่สะดวกสามารถติดต่อได้ทุกเส้นทาง	๑.ร้อยละของครัวเรือนที่มีการคมนาคมขนส่งสามารถติดต่อได้ทุกเส้นทาง
๓.เกษตรกรรมน้ำเพื่อใช้ในการเกษตรอย่างเพียงพอทั่วถึง	๑.ร้อยละของพื้นที่ทางการเกษตรที่มีน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอและทั่วถึง
๔.ประชาชนมีสุขภาพดีทั่วหน้า	๑.ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง
๕.ประชาชนมีการศึกษาและการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง	๑.ร้อยละของนักเรียนที่เรียนต่อระดับอุดมศึกษา ๒.ร้อยละของประชาชนที่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย
๖.ทรัพยากรธรรมชาติคงอยู่และสามารถเป็นการท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจให้กับประชาชนในท้องถิ่น	๑.ร้อยละของจำนวนพื้นที่ของสถานที่เพื่อการพักผ่อนและออกกำลังกาย
๗.เทศบาลตำบลไม่ดำพัฒนาสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนในพื้นที่ได้มากที่สุด	๑.เทศบาลได้รับการรับรองมาตรฐานการบริหารจัดการ
๘.เพิ่มพูนการเรียนรู้ของชุมชน อารังไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑.ร้อยละครัวเรือนที่สนใจการจัดงานประเพณีและรัฐพิธีที่สำคัญ
๙.เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งยั่งยืนประชาชนพึ่งพาตนเองได้และปัญหาความยากจนลดลง	๑.ร้อยละของจำนวนประชากรที่เข้าร่วมกลุ่มอาชีพ
๑๐.ประชาชนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	๑.ร้อยละครัวเรือนที่สนใจการที่เข้าร่วมการจัดประชุมประชาคมหมู่บ้าน

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

เป็นการกำหนดปริมาณหรือจำนวนสิ่งที่ต้องการให้บรรลุในแต่ละแนวทางการพัฒนาภายในเวลาที่กำหนด จึงเป็นความเฉพาะเจาะจงในผลที่คาดว่าจะได้รับเชิงปริมาณตามช่วงเวลาต่าง ๆ ของกระบวนการดำเนินงาน

กำหนดนโยบายในการบริหารงานเทศบาลตำบลไม่ดำพัฒนา

๑.นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

-จัดหาน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคให้เพียงพอ

-บำรุงดูแลรักษาไฟฟ้าสาธารณะ

๒.นโยบายด้านคุณภาพชีวิตการกินดีอยู่ดี

-การดูแลผู้สูงอายุที่เข้าหลักเกณฑ์ตามกฎหมายให้ได้รับเบี้ยยังชีพ

- การดูแลผู้ด้อยโอกาส
- การดูแลผู้พิการที่เข้าหลักเกณฑ์ตามกฎหมายให้ได้รับเบี้ยยังชีพ
- การจัดการเรียนการสอนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีประสิทธิภาพเพื่อลดภาระของผู้ปกครอง

๑๗

สาธารณภัย

๓. นโยบายด้านการจัดระเบียบชุมชนและสังคม

- จัดตั้งศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม สิ่งเสพติดและบรรเทา

๔. นโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

- การแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย
- การปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม

๕. นโยบายด้านการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา
- ส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖. นโยบายด้านการลงทุนค้าขาย เศรษฐกิจ

- ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพทุกประเภท

๗. นโยบายด้านการท่องเที่ยว

- ปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่ ศาสนสถานต่าง ๆ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม
- ส่งเสริมและอนุรักษ์บ้านเรือนไทยให้เป็นหมู่บ้านโฮมสเตย์นำอยู่

๘. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง การบริหาร

- สนับสนุนนโยบายของรัฐในการดำเนินงานที่เกิดประโยชน์ต่อประชาชน
- ดำเนินการประสานงานให้ความร่วมมือ ร่วมพัฒนา ร่วมวางแผนกับหน่วยงานราชการและองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง

- เสริมสร้างความรู้ และศักยภาพ บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหาร สมาชิก พนักงาน พนักงานจ้าง กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำชุมชนให้มีความรู้เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ การจัดเวทีประชาคม หมู่บ้าน และ

ตำบล

- ส่งเสริมการใช้ระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยแลแปลกใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการให้กับภาค

ประชาชน

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐาน
๒. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
๓. สร้างจิตสำนึกในการบำรุงรักษาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์และชีวภาพ
๕. ส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้แก่ประชาชน
๖. เสริมสร้างการบริหารจัดการที่ดีโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม และสนับสนุนการศึกษา
๗. ส่งเสริมกิจกรรมรักษาสุขภาพและอนามัยของประชาชน

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

เทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเป็น ๑๘ แนวทาง โดยแยกเป็นแนวทางตามยุทธศาสตร์ ทั้ง ๗ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

แนวทางที่ ๑ ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำและขยายเขตไฟฟ้า
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยการศึกษาขั้นพื้นฐานและการจัดการศึกษา
ตามอัธยาศัย

๑๘

แนวทางที่ ๒ สนับสนุนและส่งเสริมการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญา
ท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการพัฒนาคนและสังคม

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมด้านการกีฬา นันทนาการและกิจกรรมเด็ก และเยาวชน

แนวทางที่ ๒ การฝึกอบรมและการเพิ่มช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนรวมถึงการ
ส่งเสริม สร้างความเข้มแข็งของชุมชน

แนวทางที่ ๓ การจัดสวัสดิการและการสงเคราะห์

แนวทางที่ ๔ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการสาธารณสุขและอนามัย

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมด้านสุขภาพอนามัย การป้องกันและการควบคุมโรคติดต่อตลอดจน
แก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดให้โทษ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการเศรษฐกิจ

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมอาชีพและการเพิ่มรายได้แก่ประชาชน

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรกรรมและปศุสัตว์

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๑ พัฒนาแหล่งน้ำกินน้ำใช้

แนวทางที่ ๒ การสร้างจิตสำนึกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๓ การดูแลและการป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการบริหารและการจัดการ

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

แนวทางที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร

แนวทางที่ ๓ การปรับปรุงและพัฒนารายได้ของเทศบาล

แนวทางที่ ๔ การปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน

แนวทางที่ ๕ การปรับปรุงด้านอาคารสถานที่

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนด
ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ จุดมุ่งหมายเพื่อการ
พัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกันแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอ และแผนชุมชน

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้
เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นกรอบใน
การกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับ
การเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์
การพัฒนาจึงเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องกำหนดถึงสภาพการณ์ที่ต้องการ
จะบรรลุและแนวทางในการที่จะทำให้บรรลุถึงสภาพการณ์นั้น

การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีของเทศบาลตำบลไผ่ดำพัฒนา ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อให้ได้แผนการพัฒนาที่สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการประมวลปัจจัยภายในที่ได้จากการระดมความคิดเห็นและข้อมูลพื้นฐานรวมทั้งปัจจัยภายนอกที่พิจารณาจากแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาตำบล และยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจได้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดบทบาทและหน้าที่ ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ข้อสรุปประเด็นที่เป็นจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และข้อจำกัด (Threat) เพื่อนำมาสู่การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลไผ่ดำพัฒนาดังนี้

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. ผู้บริหารให้การสนับสนุนงบประมาณเป็นอย่างดี ๒. ผู้บริหารให้การสนับสนุนด้านขวัญและกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ ๓. ผู้บริหารเห็นความสำคัญ อนุมัติให้ทำโครงการต่าง ๆ ได้ดีมีงบประมาณเพียงพอในการจัดทำโครงการ ๔. ผู้บริหารเห็นความสำคัญของประชาชนในด้านการบริการเป็นอย่างดี	๑. การมีส่วนร่วมของประชาชนไม่ค่อยมีส่วนร่วมเท่าที่ควร ๒. ประชาชนขาดความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการประกอบอาชีพ ๓. น้ำท่วมพื้นที่การเกษตรเป็นประจำทุกปี ๔. สาธารณูปการไม่ครอบคลุม ไม่เพียงพอกับความต้องการ ๕. ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารบ้านเมืองน้อย ๖. งบประมาณของเทศบาลมีน้อย ไม่เพียงพอในการพัฒนา
โอกาส (Opportunity)	ข้อจำกัด (Threat)
๑. นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาและพัฒนาในด้านต่าง ๆ ๒. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดมีความชัดเจน ๓. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ๔. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ เปิดโอกาสให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ๕. พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำให้ท้องถิ่นได้รับการกระจายอำนาจมากขึ้น ๖. นโยบายการปฏิรูปทางการเมืองของรัฐบาล ทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการของรัฐได้รับการยอมรับมากขึ้น ทำให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ๗. การขยายตัวทางเศรษฐกิจในภาพรวม ทำให้มีการกระจายความเจริญมาสู่ท้องถิ่นมากขึ้น	๑. งบประมาณมีไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในการพัฒนา ๒. ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินการตามแผน ๓. ขาดความร่วมมือจากประชาชน ๔. การจัดสรรงบประมาณของส่วนกลางไม่ตรงกับความต้องการในการแก้ไขปัญหา หรือการพัฒนาของท้องถิ่น ๕. ปัญหายาเสพติด แห่ล่งอบายมุขเป็นการมอมเมาเยาวชนก่อให้เกิดปัญหาสังคม ๖. การรับวัฒนธรรมทางตะวันตกที่ไม่เหมาะสมของเยาวชน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนา

ท้องถิ่น

๑. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน (ปัญหาด้านคมนาคม , น้ำ , ไฟฟ้า ฯลฯ)

๑. การคมนาคมระหว่างหมู่บ้านบางเส้นบางช่วงและภายในชุมชนยังไม่สะดวก
๒. แหล่งน้ำสะอาดสำหรับอุปโภค - บริโภค ประปาไม่มีเพียงพอ
๓. การสื่อสารด้านโทรศัพท์สาธารณะในหมู่บ้าน ไม่เพียงพอ
๔. ไฟฟ้าสาธารณะในหมู่บ้านตามตรอก ซอย ยังไม่ทั่วถึง

๒๐

๒. ปัญหาความรู้เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิต/การศึกษา

๑. ผู้ปกครองบางครัวเรือนไม่มีทุนและไม่ให้ความสำคัญต่อการศึกษาของบุตร
๒. บุคลากรทางการศึกษามีไม่เพียงพอ
๓. การจัดสรรงบประมาณการให้ความรู้ด้านคุณภาพชีวิตแก่ประชาชนมีไม่เพียงพอ
๔. การขาดการส่งเสริมรณรงค์การอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่มีมาแต่ดั้งเดิม
๕. ขาดมาตรการรักษาความสงบภายใน และมาตรการทางการจราจรชุมชนที่ ชัดเจน
๖. การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ ขาดการให้ความสนใจและความร่วมมือ

๓. ปัญหาสาธารณสุขและการอนามัย

๑. ศูนย์สาธารณสุขขาดความเข้มแข็งไม่มีแหล่งเผยแพร่ความรู้แก่ราษฎรในหมู่บ้าน
๒. ราษฎรให้ความสนใจสุขภาพตนเองน้อย ขาดความรู้ด้านสุขอนามัยที่ดี
๓. การจัดงบประมาณด้านสาธารณสุข การอนามัยยังจำกัด
๔. สถานที่ออกกำลังกายของชุมชน มีจำกัดไม่ทั่วถึง

๔. ปัญหาการผลิต การตลาด รายได้ และการมีงานทำ

๑. แนวโน้มราคาพืชผลตกต่ำ ต้องการการประกันราคา
๓. การปลูกพืชผลการเกษตร ไม่ได้ผลเพราะขาดแหล่งน้ำ ทำให้รายได้ไม่เพียงพอ
๖. การจัดการด้านการบริหารภายในกลุ่ม และการจัดการตลาดไม่ทั่วถึงทุกกลุ่มและไม่มีการจัดเก็บ

ข้อมูลเพื่อเป็นฐานข้อมูลวางแผนการพัฒนา

๕. ปัญหาน้ำกินน้ำใช้เพื่อการเกษตร

๑. ขาดแหล่งน้ำใหม่และการปรับปรุงแหล่งกักเก็บน้ำเดิมในพื้นที่ทางการเกษตร
๒. ขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค และการเกษตร

๖. ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. แหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขิน ขาดการบำรุงรักษา ทั้งหน่วยงานภาครัฐและชุมชน
๒. ปัญหาการจัดเก็บขยะและแหล่งทิ้งขยะในหมู่บ้าน ไม่ถูกสุขลักษณะ

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ	ด้านบริหาร ทั่วไปเกี่ยวกับ เคหะและชุมชน	แผนงานเคหะ และชุมชน	กองช่าง	เทศบาลตำบล ไผ่ดำพัฒนา
๒	การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	ด้านบริหาร ทั่วไปเกี่ยวกับ การศึกษา	แผนงาน การศึกษา	กองการศึกษา	เทศบาลตำบล ไผ่ดำพัฒนา
๓	การพัฒนาด้านการพัฒนาคนและ สังคม	ด้านบริการ ชุมชนและสังคม	แผนงานสังคม สงเคราะห์	สำนักปลัด และ กองสาธารณสุข	เทศบาลตำบล ไผ่ดำพัฒนา
๔	การพัฒนาด้านสาธารณสุขและ อนามัย	ด้านบริหารงาน ทั่วไปเกี่ยวกับ สาธารณสุข	แผนงาน สาธารณสุข	กองสาธารณสุข	เทศบาลตำบล ไผ่ดำพัฒนา
๕	การพัฒนาด้านการเศรษฐกิจ	ด้านเศรษฐกิจ	แผนงานเคหะ และชุมชน แผนงาน สาธารณสุข แผนงาน บริหารงานทั่วไป	กองช่าง กองสาธารณสุข	เทศบาลตำบล ไผ่ดำพัฒนา
๖	การพัฒนาด้านทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านเศรษฐกิจ	แผนงานเคหะ และชุมชน	กองช่าง	เทศบาลตำบล ไผ่ดำพัฒนา
		ด้านบริหารงาน ทั่วไปเกี่ยวกับ สาธารณสุข	แผนงาน สาธารณสุข	กองสาธารณสุข	
๗	การพัฒนาด้านการบริหารและ การจัดการ	ด้านบริหารงาน ทั่วไป	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัดและ กองคลัง	เทศบาลตำบล ไผ่ดำพัฒนา
		ด้านบริหาร เกี่ยวกับ การศึกษา	แผนงาน การศึกษา	กองการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	
		ด้านบริหารงาน ทั่วไปเกี่ยว	แผนงาน สาธารณสุข	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม	

		สาธารณสุข			
		ด้านบริหารงาน ทั่วไปเกี่ยวกับ เคหะและชุมชน	แผนงานเคหะ ชุมชน	กองช่าง	

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

แนวทางการพิจารณาติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑.ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒.การวิเคราะห์สภาวะการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓.ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	๖๕
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

๑.การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑.ข้อมูลสภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑.ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของ หมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของไม้/ป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	๒.ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรและช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	๓.ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคม สงเคราะห์ ฯลฯ	(๒)	
	๔.ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริการพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	๕.ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณีและงานประจำ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่น ๆ	(๒)	
	๖.ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณีและงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่น ๆ	(๒)	
	๗.ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	๘.การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	๙.การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ปัญหา ปรีกษาหารือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหา สำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๒.การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	๑.การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้อง ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	๒.การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	๓.การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	๔.การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่าง ๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	๕.การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่าง ๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประติษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	๖.ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strength (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และ T-Threat (อุปสรรค)	(๓)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.ยุทธศาสตร์ ๓.๑ยุทธศาสตร์ ขององค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเชื่อมโยงหลัก พระราชบัญญัติยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติและThailand ๔.๐	๖๐ (๑๐)	
๓.๒ยุทธศาสตร์ ขององค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขต จังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของ ท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักพระราชบัญญัติ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และThailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์ จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการ บริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบาย รัฐบาลหลักพระราชบัญญัติยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๔วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้อง กับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น และสัมพันธ์กับโครงการพัฒนาท้องถิ่น	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจ หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุ วิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้ บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖เป้าประสงค์ ของแต่ละประเด็นกล ยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและ สนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ชัดเจน	(๕)	
๓.๗จุดยืนทาง ยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุ วิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของ พื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนด จุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์และ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
<p>๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม</p>	<p>ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและแผนยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>(๕)</p>	
รวมคะแนน		๑๐๐	

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑.การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑๐
๒.การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓.การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔.แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐
๕.โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓เป้าหมาย(ผลผลิตของโครงการ)มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลัก ประชาชนรัฐ	(๕)
๕.๙งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

๒.การติดตามและประเมินผลโครงการ

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑.การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจุบันและสถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาอย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒.ประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑.การควบคุมที่มีการใช้ตัวเลขต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่าง ๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒.วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Quantitative)	๑๐	
๓.การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑.การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคต่าง ๆ มาใช้เพื่อวัดว่าภารกิจโครงการ กิจกรรม งานต่าง ๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้น ๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่าง ๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทนถาวรสามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒.วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ(Qualitative)		

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๔.แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	<p>๑.วิเคราะห์แผนงาน งานที่เกิดจากด้านต่าง ๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่าง ๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)Glbal Demand/Trend หรือนำหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน</p> <p>๒.วิเคราะห์แผนงาน งานที่เกิดจากด้านต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักประชากร และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและโดยเฉพาะเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (Local Sufficiency Economy Plan:LSEP)</p>	๑๐	
๕.โครงการพัฒนา ๕.๑ความชัดเจนของชื่อโครงการ	เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	๖๐ (๕)	
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผลวิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓เป้าหมาย(ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลา ดำเนินงานอธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๔โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน(๓) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน(๔) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕เป้าหมาย (ผลผลิต) ของโครงการมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดย(๑)ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง(๒)ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา(๓)ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔)ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย ๒๕๗๙ (๕)ยึดหลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาวภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง ๒.การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม(๔)การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม(๖)การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ	(๕)	
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อยได้มาก เช่น (๑)เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม(๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม(๓)เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้นรวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้ว ต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้าน การเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๗ โครงการ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วง ระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อ ขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการ ขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใด ส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนา ท้องถิ่นแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการ เชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัด ที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	(๕)	
๕.๘โครงการแก้ไข ปัญหาความยากจน หรือการเสริมสร้างให้ ประเทศชาติมั่นคง มั่ง คั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลัก ประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความ พอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วม ดำเนินการเป็นโครงการต่อยอดและขยายได้เป็น โครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตาม ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๕)	
๕.๙งบประมาณ มี ความสอดคล้องกับ เป้าหมาย(ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่(๑)ความ ประหยัด(Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔)ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส(Transparency)	(๕)	
๕.๑๐มีการประมาณ การราคาถูกต้องตาม หลักวิธีการ งบประมาณ	การประมาณการราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้ สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทาง ช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความ โปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบได้ในเชิง ประจักษ์	(๕)	
๕.๑๑มีการกำหนด ตัวชี้วัด (KPI) และ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์และผลที่ คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดดัชนีชี้วัดผลงาน(Key Performance Indicator:KPI)ที่สามารถวัดได้ (measurable)ใช้ บอกประสิทธิผล(effectiveness)ใช้บอก ประสิทธิภาพ (efficiency) ได้เช่น การกำหนดความ พึงพอใจการกำหนดร้อยละและการกำหนดอันเกิด จากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดที่สิ่งที่ได้รับ(การ คาดการณ์คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นที่ได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง(๑)มีความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจงในการดำเนินงานตามโครงการ (๒)วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓)ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔)เป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องกับความเป็นจริง (๕)ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๓.สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ข้อ ๓๐ (๕) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดว่า ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น และคณะพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลดังกล่าวและต้องปิดประกาศ โดยปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือน ตุลาคมของทุกปี และข้อ ๒๙ (๓) กำหนดว่าให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จาก ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการ พัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบ วัน โดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายน และภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

โดยใช้แบบสำหรับการติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

๑.แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)

๒.แบบบัตรคะแนน (Scorecard Mode) แบบบัตรคะแนน หรือ Scorecard Model ของ Kaplan&Norton

๓.แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))

๔.แบบเชิงเหตุผล (Logical Model) ตัวแบบเชิงเหตุผล หรือ Logical Model

๕.แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS)) ระบบการ วัดกระบวนการปฏิบัติงานหรือ PPMS

๖.แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้นหรือ Problem Solving Method

๗.แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Methods)

๘.แบบประเมินผลกระทบ(Impact Evaluation)

๙.แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)

๑๐.แบบการประเมินตนเอง (Self-assessment Model) และ

๑๑.แบบอื่น ๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบตามข้อ (๑)-(๑๐)

๓.๒ เชิงปริมาณ (Quantity) คุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริง ๆ คืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

๓.๓ ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

๓.๔ วัดผลนั้นได้จริงหรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicators) : KPIs)

๓.๕ ผลกระทบ (Impact)

๔.ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต เช่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้นไป)

๔.๒ ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ เป็นต้น)

